

Em Đà Lạt

Hồi nhớ tôi chỉ nhớ thân với... Đà Lạt. Dù Đà Lạt không phải là sinh quán của tôi, nhưng về sau, dù đi nơi xa xôi, mãi đi lên có dịp, tôi cũng ráng viết về Đà Lạt, trèo lên xem hoa đào đi lang thang đó đây như gió.

Bây giờ, xa quê hàng, tính đến nay Đà Lạt và tôi chia tay nhau cũng ngót 65 năm rồi. Nhớ Đà Lạt, tôi móc trong túi ra 24 chữ cái tí toáy xếp thành bài thơ:

EM ĐÀ LẠT, rồi về xuôi ngâm nga:

Này em Đà Lạt năm xưa

Phải nhà gì ở đâu ở Hòa Bình?

Hay Cây Sồi Bên u tình

Ngó qua Mồ Thánh rờp rình mồi bia?

Nhà em cũt dĩa i nòng khuya

Cố nh Hồn Than Thơ đũa m đĩa lờ nh sòng?

Cái hời anh ghé Đồn Dồn ng

Trèo lên đèo thềm mà thềm ng Đồn i Cù

Bồn c vô Thơ y Tồn đên lu

Lời thềm ng trái núi Bà mù mọt mọt a

Nhà em cũt giũa đũa ng dũa

Hay trong vồn n mọt n gió đũa hòm ng thềm?

Gió đũa em giũa t Trồn i Hồn m

Hay qua Trồn i Mát thông lờ m lữ rờ i?

Tìm nhà em muôn hỡi hỡi

Ghé về Đá Bàn ngắm trời mây trôi

Mây trôi anh xuống lưng ngựa

Thấy cây đào đứng ngời ngời gió Tây

Nhìn xuyên qua kẽ ngón tay

Lời nghe thác đổ mênh mông

Thì ra mấy chục năm ròng

Nhà em mái lợp giữa vòng tay anh.

PHAN NI TẤN

